

בש"פ 5600/18 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5600/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

פלונית

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-
ע"מי 49268-07-18 מיום 23.7.2018 שניתנה על ידי
כב' השופטת תמר בזק-רפפורט

בשם המבקשת:

עו"ד רפאל מכתבי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בעמ"י 49268-07-18 (השופטת ת' בזק רפפורט) מהיום, אשר דחתה ערר שהגישה המבקשת על החלטת בית משפט השלום בירושלים במ"י 7027-07-18 (השופטת ח' טוקר) מיום 19.7.2018.
2. המבקשת נעצרה ביום 3.7.2018 בחשד לביצוע עבירות של תקיפה בחסר ישע, גרימת חבלה, התעללות פיזית או נפשית בחסר ישע, וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. מעצרה של המבקשת הוארך ארבע פעמים מעת לעת. לבקשת סניגורה של המבקשת, הוטל על הפרשה צו איסור פרסום.

3. על פי החשד, המבקשת, אם לעשרה ילדים קטינים מתחת לגיל 13, התעללה התעללות פיזית ונפשית בילדיה, ואף גרמה לסיבוך במצבו הרפואי של אחד מהם. לטענת המשיבה, שחרור המבקשת ממעצר יביא לשיבוש הליכי חקירה ועלול לסכן בטחון של אדם או את בטחון הציבור.

4. בהחלטותיו מיום 3.7.2011, מיום 9.7.2018 ומיום 15.7.2018 קבע בית משפט השלום כי חומר החקירה החסוי שהוגש לו בכל אחד מהדיונים מקים חשד סביר למעשים המיוחסים למבקשת, וכי מסוכנותה נלמדת מהמיוחס לה. כן נקבע כי למעלה ממחצית מפעולות החקירה, כפי שתוארו לבית המשפט בכל דיון, הן בנות שיבוש.

5. בהחלטתו מיום 19.7.2018 הורה בית משפט השלום על הארכת מעצרה של המבקשת עד ליום 24.7.2018, תוך ששב על קביעותיו באשר לחשד הסביר המיוחס למבקשת, מסוכנותה, והחשש לשיבוש הליכי משפט מצידה.

בית המשפט הוסיף וציין כי "מדיון לדיון, החקירה התפתחה באופן משמעותי ומטיבן וטבען של פעולות החקירה, לא ניתן לבצען כאשר המשיבה [המבקשת - י' א'] שוהה בחלופת מעצר" וכי "מעיון בתיק החקירה ניתן ללמוד על כך כי החקירה מצויה בישורת האחרונה".

6. המבקשת הגישה ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי.

בהחלטתו מהיום דחה בית המשפט את הערר, תוך שנקבע כי מתקיימות העילות למעצרה של המבקשת, שכן הערכתו של בית משפט השלום בדבר חשד סביר המיוחס למבקשת, כמו גם מסקנתו בדבר קיומה לכאורה של מסוכנות, מבוססות היטב.

כן נקבע כי החשש לשיבוש מהלכי משפט מוצדק. בית המשפט ציין כי החשש אינו מתאין בשל פרסומה של הפרשה בתקשורת, שכן פרטי הפרטים של הפרשה ידועים למבקשת ואינם ידועים לציבור.

לבסוף, דחה בית המשפט את טענת המבקשת לאפליה בינה לבין בעלה, המעורב אף הוא בפרשה, ושחרר ממעצר, שכן "שכן אין מדובר בשניים שהם שווים בכל הנוגע לפרשה, בשלב זה, לכאורה".

7. על החלטה זו הוגשה בקשה לרשות ערעור; מכאן הבקשה שלפניי.

8. בבקשה נטען כי יש לשחרר את המבקשת, שאין לה עבר פלילי קודם, שכן מעצרה גורם נזק רב לה ולבני משפחתה. עוד נטען, שהמבקשת, שזו לה הארכת המעצר הרביעית, מוחזקת כ"בת ערובה", לאחר שחקירת הפרשה הסתיימה זה מכבר, ולאחר שבעלה, החשוד אף הוא במעשים, על פי הנטען, שוחרר זה מכבר ממעצרו. לבסוף נטען, כי פרטי הפרשה פורסמו באמצעי התקשורת, ועל כן אין עוד חשש לשיבוש מהלכי משפט.

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, אני סבור כי דינה להידחות.

בקשת רשות לערור על החלטה בעניין מעצר מתקבלת רק במקרים בהם מעוררת הבקשה שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר ההחלטה עליה נסובה הבקשה פוגעת במבקש באופן חריג וקיצוני (בש"פ 3970/18 יוסף אסוד נ' מדינת ישראל (5.6.2018)). עניינה של המבקשת אינו נופל בגדרם של מקרים אלה (והמבקשת אף לא טענה לכך).

10. שתי הערכאות הקודמות שדנו בעניינה של המבקשת סברו, לאחר שעיינו בחומר החסוי שהוגש להן בעת הדיון, כי חומר החקירה מקים חשד סביר למעשים המיוחסים למבקשת ולמסוכנותה. כן נקבע כי מתקיים בנסיבות העניין חשש לשיבוש מהלכי משפט.

אף אני סבור, כבית המשפט המחוזי, כי אין בפרסום הפרשה באמצעי התקשורת כדי לאיין חשש זה, משפטי הפרטים של הפרשה לא פורסמו. יתירה מזאת, בנסיבות הפרשייה הנחקרת דנן, אזי לו תשהה המבקשת בחלופת מעצר בחיק בני משפחתה, כמבוקש על ידה בבקשה שלפניי, גובר החשש לשיבוש מהלכי משפט.

כעולה מדברי בא-כוח המשיבה בפני בית משפט קמא, החקירה בפרשה טרם הסתיימה ומתוכננות פעולות חקירה נוספות. משכך, אין יסוד לטענות המבקשת לפיה היא מוחזקת כ"בת ערובה", כהגדרתה.

כמו כן, בניגוד לטענת המבקשת, עברה הפלילי הנקי, כמו גם השוני במעשים המיוחסים לה בהשוואה לחלקו של בעלה בפרשה, נשקלו היטב על ידי בית משפט השלום ובית משפט קמא, כעולה מהחלטותיהם.

11. לנוכח כל האמור, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, ואני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"א באב התשע"ח (23.7.2018).

ש ו פ ט